

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18768/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у поступку предлагача „Донит – Теснит“, друштво за производњу теснилних материјала доо, чији је пуномоћник Бранко Божиновић, адвокат из ..., против противника предлагача ГО Стари град, Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Одељење градског правобранилаштво за општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски Венац и Стари Град, стечајне масе „Робне куће Београд“ дд Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Стефановић, адвокат из ..., ради накнаде, одлучујући о ревизији противника предлагача Градске општине Стари Град изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7246/20 од 06.07.2022. године, у седници одржаној дана 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија противника предлагача ГО Стари Град изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7246/20 од 06.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 180/18 од 26.11.2019. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсану непокретност – стан број 1, који се налази на првом спрату у Улици ... број ..., на кат.парцели .../... КО ..., уписаног у ЛН бр. ... КО ..., укупне површине 49,37м², па је обавезан противник предлагача ГО Стари Град из Београда да предлагачу „АА“, друштво за производњу теснилних материјала доо, на име накнаде за наведену експроприсану непокретност, исплати укупан износ од 16.143.990,00 динара са законском затезном каматом од дана доношења одлуке. Ставом другим изреке, констатовано је да је предлог повучен у односу на противника предлагача стечајну масу „Робне куће Београд“. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача ГО Стари Град из Београда да на име накнаде трошкова ванпарничног поступка исплати предлагачу укупан износ од 2.250.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, у делу траженог износа за накнадом трошкова предлагача захтев је одбијен као превисоко постављен.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7246/20 од 06.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба противника предлагача као неоснована, па је потврђено првостепено решење у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке,

преиначено је првостепено решење у ставу трећем изреке, па је обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 1.835.750,00 динара, док је у преосталом од досуђених трошкова поступка до траженог износа од 3.060.750,00 динара захтев предлагача за накнаду трошкова поступка одбијен, као неоснован.

Против решења другостепеног суда, противник предлагача ГО Стари Град је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне материјалног права.

Предлагач је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење, на основу члана 399. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1.ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Општинског комитета за привреду и финансије општине Стари Град број 465-19/87 од 31.08.1987. године, пренето је право коришћења у потпуности, уз накнаду, непокретности стана број ..., на првом спрату у Улици ... број ..., на кат.парцели .../... КО ..., уписаног у ЛН бр. ... КО ..., укупне површине 49,37м², са „ББ“ на општину Стари Град у Београду за потребе РО Робне куће „Београд“ и РО за развој, изградњу, одржавање и закуп пословног простора „Пословни простор“ из Београда. Накнада за пренету непокретност није утврђена, нити је исплаћена. Предузеће „ББ“ је мењало организационе облике. Дана 30.10.1997. године између Предузећа „ББ1“ дд ... у ликвидацији као цедента и предузећа „АА“ дд ...као цесионара закључен Уговор о цесији, којим је цесионар преузео потраживање од цедента и о томе обавести суд. Предузеће „ББ“ престало је да постоји 2008. године по окончању поступка ликвидације. Решењем Окружног привредног суда у Београду Л-1/88 од 27.12.1988. године закључен је поступак редовне ликвидације над РО „Пословни простор“ и сва средства и спорови пренети на Заједнички фонд пословног простора општине и града. Одлуком о оснивању ЈП за управљање и располагање пословним простором СО Стари Град од 19.10.1990. године предвиђено је да за обавезе ЈП одговара оснивач до висине средстава које је обезбедио за почетак рада. Одлуком СО Стари Град од 05.02.1993. године изузет је из Заједничког фонда пословног простора општине и града пословни простор удружен у Заједнички фонд на коме је општина Стари Град носилац права располагања. Уговором од 02.12.1993. године, РК „Београд“, ЈП Пословни простор општине Стари Град и општина Стари град регулисали су своје односе везано и за предметни стан. Одлуком скупштине ГО Стари Град од 29.11.2016. године престало је са радом ЈП Пословни простор општине Стари Град, а сва права, обавезе и послове јавног предузећа која су настала до тада преузима ГО Стари Град као правни следбеник Јавног предузећа.

По оцени Врховног касационог суда, на утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право када је обавезан противник предлагача ГО Стари град да

плати накнаду у односу на непокретност за коју је извршен административни пренос по решењу од 31.08.1987. године.

Према члану 80. став 1. Закона о експропријацији („Службени гласник СРС“ бр.40/84) важећег у време доношења решења од 31.08.1987. године прописано је да се права организације удруженог рада и другог друштвено-правног лица у погледу непокретности у друштвеној својини могу решењем општинског органа управе надлежног за имовинско-правне послове одузети или ограничити и пренети на другу организацију удруженог рада или друго друштвено-правно лице само ако то захтевају на основу закона утврђене потребе планског уређења простора или изградње објекта од друштвеног значаја или други законом одређен општи интерес.

Одредбом члана 71а сада важећег Закона о експропријацији прописано је да ако законом није друкчије одређено, одредбе које се односе на експропријацију непокретности сходно се примењују и на административни пренос непокретности. Према члану 41. став 2. истог закона висина накнаде у новцу за експроприсане непокретности одређује се по тржишној цени, према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигнут, према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади.

Следом наведеног, а имајући у виду да у овом случају није дошло до споразумног одређивања накнаде за непокретност која је по решењу од 31.08.1987. године административним путем пренета на општину Стари Град у Београду, за потребе РО Робне куће „Београд“ и РО „Пословни простор“ Београд, висина накнаде прописана одредбама Закона о експропријацији одређује се у судском поступку у складу са одредбама члана 132 – 140. Закона о ванпарничном поступку. Другостепени суд је ценио приговор активне и пасивне легитимације и правилно закључио да активна легитимација предлагача „АА“ произилази из достављених извештаја и Уговора о цесији од 30.10.1997. године, на чију правну ваљаност не утичу одредбе Уредбе о привременој забрани располагања одређеним непокретностима, покретним стварима и правима која се налазе на територији Републике Србије, а чији су власници односно корисници правна лица имаоци радњи са седиштем на територијама републике које нису чланице Савезне Републике Југославије, јер је реч о преносу потраживања ранијег носиоца права располагања „ББ“ по Уговору о цесији 1997. године, а такође Уредба је престала да важи доношењем Уредбе о престанку важења Уредбе о привременој забрани располагања одређеним непокретностима, покретним стварима и правима од 24.07.2008. године. Правилно је закључио и да се противник предлагача ГО Стари град појављује као правни следбеник бившег крајњег корисника РО „Пословни простор“ по решењу од 31.08.1987. године, над којим је закључен поступак ликвидације. Са изложеног, према околностима конкретног случаја, то представља законски основ за обавезивање ГО Стари Град на исплату накнаде, а истицање да постоји и други крајњи корисник не искључује његову обавезу плаћања ове накнаде.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци решења на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Одбијен је захтев предлагача за накнаду одговора на ревизију јер ови трошкови нису били нужни.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић